

מ"ת 37724/06/18 - מדינת ישראל נגד דוד אלקובי, ליאור פאיזיב

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 37724-06-18 מדינת ישראל נ' אלקובי(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 264365/2018

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. דוד אלקובי (עציר) 2. ליאור פאיזיב (עציר)

החלטה בעניינו של משיב 2

במסגרת בקשה למעצר משיב 2 (להלן: "המשיב") עד לתום ההליכים, עתר בא כוחו כי אבחן את אפשרות שחרורו של המשיב, מבלי לקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו. המבקשת עתרה למעצר המשיב עד לתום ההליכים ובכל מקרה עמדתה היא כי יש לדחות את בקשת המשיב.

בתמצית אציין כי המשיב, נעדר עבר פלילי, מואשם בשני אישומים. עניינו של האישום הראשון בקשירת קשר לביצוע פשע, סחיטה באיומים בצוותא עם אחר וניסיון פציעה כשהעבריין מזוין, אף הוא בצוותא עם אחר. עניינו של האישום השני בהחזקת שתי מחסניות ובהן 55 כדורים המתאימים לרובה M-16.

באישום הראשון נטען כי המתלונן ואחר לוו מן המשיב סך 1,200 ₪, אותו היה המתלונן אמור להחזיר בחלוף חודש, בתוספת ריבית של 120 ₪. לאחר שחלף מועד ההחזר ומשלא שולם החוב, קשר המשיב קשר עם אחר, יליד --- (להלן: "השותף"), לגביית החוב. במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו השניים לבית המתלונן, כאשר השותף נושא על גופו סכין יפנית. בשיחה שנתקיימה בין השלושה ברכב, דרשו השניים מן המתלונן לשלם את החוב. באותן נסיבות ניסה השותף לדקור את המתלונן ולפצעו בירך ימין, אך המתלונן ברח ללא פגע. כתב האישום ממשיך ומתאר כיצד לאחר מכן פנה השותף למתלונן ודרש ממנו תשלום חוב גבוה יותר. עוד מפרט האישום אמרות שונות שנאמרו בשיחות בין המשיב לשותף בהקשר של גביית החוב, כמו גם צוינה העובדה כי סך העולה על החוב המקורי שולם, בעוד החוב החדש יותר לא שולם.

השותף, שהיה קטין בעת ביצוע העבירות הנטענות, בגר, אך כתב אישום בעניינו הוגש לבית המשפט לנוער. בקשת המעצר משותפת לשניים יחד.

בישיבת יום 17.6.18, עם הגשת כתבי האישום ובקשת המעצר, דחה כב' השופט אבנון את בקשת הסניגורים לבחון אפשרות שחרור בטרם עיינו הם בחומר הראיות. בד בבד, הורה על קבלת תסקיר בעניינו של השותף-הקטין, וכן הורה

לשירות המבחן להיפגש עם המשיב ולערך תסקיר בעניינו, בהקדם האפשרי ביותר.

בישיבת יום 21.6.18, לאחר קבלת תסקיר בעניינו של השותף, הסכים בא כוחו לקיומן של ראיות לכאורה. הדיון נדחה לבקשתו, לצורך בחינת מפקחים מוצעים.

בעניינו של המשיב, הסכים בא כוחו לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, אך עתר לשחרורו כאמור, בטרם קבלת תסקיר. עיקר טיעוני הסניגור הוא, כי המשיב נעדר עבר פלילי; חלקו בביצוע העבירות פאסיבי וקטן משמעותית מזה המיוחס לשותף; חלפו חודשיים ימים לערך מעת ביצוע העבירות, בהן לא בוצע שיבוש והחוב שולם במלואו. עוד צוין כי שירות המבחן טרם פגש במשיב.

המבקשת, מנגד, הפנתה לחומרת המיוחס למשיב, בציינה, בין היתר, כי חומר הראיות כולו מלמד על כי השניים עוסקים בגביית חובות. לשיטתה, חלקו של המשיב אינו נופל מזה של השותף. אמנם החוב סולק אך אין בידה לאשר כי הסכסוך תם. בעלי הדין הפנו כל אחד לראיות מתיק החקירה, התומכות לשיטתם בטיעוניהם.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר שהוצג בפניי, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

דרך כלל, בשל המסוכנות הטבועה בעבירת הסחיטה, כמו גם פוטנציאל השיבוש, נטיית הפסיקה היא למעצר מאחורי סורג ובריא (ראו למשל: בש"פ 5026/14 **מירילאשוילי נ' מדינת ישראל**, מיום 27.7.14). עם זאת, ברי כי גם בעבירה זו שוחררו נאשמים בתנאים (ראו למשל: בש"פ 4803/12 **ענו נ' מדינת ישראל**, מיום 4.7.12). כל מקרה לנסיבותיו: יש לבחון, בין היתר, האם עסקין בסחיטה על רקע טענה לגיטימית לקיומו של חוב, או שמא עסקין בסוחר שזו תורתו-אומנותו; האם התגלתה אובססיות בסוחר, האם נהג אלימות ממש, האם פעל בצוותא ועוד כהנה וכהנה משתנים.

ככלל, גם כשאין עסקין במי הסוחר לשם סחיטה כדרך עיסוק, יש ונסיבות העושה והמעשה יצדיקו מעצר עד לתום ההליכים (וראו: בש"פ 646/10 **שמעוני נ' מדינת ישראל**, מיום 2.2.10). על הנאשם להראות מדוע בנסיבותיו יש לסטות מן הכלל לפיו דין הסוחר להיעצר (ראו למשל: בש"פ 4120/11 **דדוש נ' מדינת ישראל**, מיום 6.6.11). בנסיבות מסוימות, שעיקרן שילוב בין חומרת המעשים לעבר פלילי, לא יהא די במעצר בתנאי איזוק (ראו בש"פ 8869/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 29.11.16).

אינני סבור כלל ועיקר כי בהכרח, אחת דינו של המשיב להיעצר עד לתום ההליכים. בית המשפט לא רק מצווה לבחון חלופה, קל וחומר עת עסקין בצעיר נעדר עבר פלילי, אלא אף קיימת סבירות ממשית-מבלי לקבוע כל מסמרות-כי בהתקיים חלופה ראויה, ישוחרר המשיב בתנאים מגבילים.

השאלה המונחת לפתחי היא האם קיימת הצדקה לבחון את שחרור המשיב מבלי להיזקק לשירות המבחן לשם בחינת

מסוכנותו. עקרונית, לא בכל מקרה קיים צורך בקבלת תסקיר (ראו בש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל, מיום 15.1.15).

סבורני כי על בית המשפט להימנע ככל הניתן מ"להעמיס" מטלות על שירות המבחן, ככל שהדבר אפשרי. עם זאת, באתי כאמור לכלל מסקנה כי בנסיבות העניין קיימת נחיצות בקבלת תסקיר. אינני מתעלם כלל ועיקר מכלל טיעוני המשיב. נתתי דעתי גם לגילו הצעיר ולחלקו הפאסיבי באופן יחסי שבביצוע העבירות - ולו לכאורה - ביחס לשותף.

על אף האמור, מצאתי כי נשקפת מן המשיב מסוכנות, אשר לא רק חשוב כי תיבחן ע"י שירות המבחן, כי אם גם תיבחן על ידו אפשרות מתן מענה טיפולי לה, אגב מתן צו פיקוח מעצרים.

יש לזכור כי המשיב - כבן 22, הוא שפנה לשותפו הקטין לשם גביית החוב. החוב במקורו ניתן באופן שבו המתלונן נדרש להשיבו בתוספת ריבית לא מבוטלת. המשיב היה מעורב כשותף לכלל מעשיו של השותף, לרבות הגעתו עם השותף לפגישה עם המתלונן, בעוד השותף נושא סכין ומנסה לפוצעו. אמירות שהשמיע, כמפורט בכתב האישום, מלמדות לכאורה על יחסו הנפשי לביצוע העבירות המיוחסות לו והמסוכנות הנשקפת ממנו.

על כל אלה הוסף, כי לא מצאתי טעם מיוחד לאבחן בין המשיב לשותף-הקטין, אשר בעניינו התקבל תסקיר, באופן שבו אפשר וישוחרר הבגיר ללא תסקיר.

לאור האמור אני מורה על קבלת תסקיר בעניינו של המשיב. מועד דיון יקבע בהתאם, בתיאום עם הצדדים, בדיון הקבוע להיום.

ניתנה היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, בהעדר הצדדים.